

PERS/NIEUWSBERICHT
6 juni 2026

Nieuwe spelregels verpakingssector funest voor branche 'Dit leidt tot concurrentieverstoring en enorme kostenstijgingen'

Brancheorganisatie VerpakkingSunie Nederland (VUNL) waarschuwt voor de gevolgen van de wijze waarop de Europese Packaging and Packaging Waste Regulation (PPWR) in Nederland wordt uitgevoerd. Volgens de brancheorganisatie leidt de interpretatie van deze nieuwe Europese wetgeving door uitvoerder Verpact tot hogere afvalbeheerbijdragen voor leveranciers en importeurs van verpakingsmaterialen. "Met alle gevolgen van dien", zegt directeur Patrick Greveling van VerpakkingSunie Nederland. "Als de nieuwe regels per 12 augustus 2026 in gaan, leidt dat tot concurrentieverstoring, enorme kostenstijgingen, verschuiving van handelsstromen naar het buitenland en druk op de werkgelegenheid."

De kern van het probleem is volgens VUNL niet de Europese verordening zelf, maar de uitvoering daarvan in Nederland, waar Verpact mee belast is. Het gaat om de uitvoering van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV) voor verpakkingen en de interpretatie van de nieuwe producentdefinitie. UPV (Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid) verplicht producenten om bij te dragen aan de inzameling en recycling van verpakingsafval. Door de interpretatie van de producentdefinitie binnen de PPWR kunnen leveranciers en importeurs van verpakingsmaterialen vanaf 12 augustus 2026 worden aangemerkt als producent en daarmee verplicht worden afvalbeheerbijdragen af te dragen aan Verpact.

Wat verandert er?

Verpact heeft aangekondigd de producentdefinitie uit de PPWR zo te interpreteren dat vanaf 12 augustus de verantwoordelijkheid voor transport- en verzendverpakkingen verschuift van de eindgebruiker van de verpakking naar de producent of importeur van het verpakingsmateriaal. Door deze interpretatie worden leveranciers en importeurs van verpakingsmaterialen aangemerkt als producent en worden zij rechtstreeks verantwoordelijk voor de aangifte en afdracht van de afvalbeheerbijdrage, een verpakkingbelasting, aan Verpact. Volgens VUNL gaat het om een fundamentele verschuiving, omdat voorheen de financiële verantwoordelijkheid lag bij de eindgebruiker, die bepaalt hoe de verpakking wordt ingezet.

Effect direct voelbaar voor ondernemers

De gevolgen worden volgens VUNL duidelijk zichtbaar in de praktijk. Een middelgrote onderneming gebruikt bijvoorbeeld jaarlijks **20.000 kilogram stretchfolie** voor transportverpakkingen. Onder de huidige regels blijft dit bedrijf onder de Nederlandse drempel van 50.000 kilogram en betaalt geen afvalbeheerbijdrage. Onder de nieuwe interpretatie verschuift de verplichting dus naar de leverancier van verpakingsmaterialen, die als producent wordt aangemerkt en deze verpakkingbelasting moet afdragen aan Verpact. De leverancier komt, omdat het zijn handel is, ruim boven de drempel van 50.000 kilo uit en ontkomt er niet aan om deze extra kosten door te berekenen aan de klant. Bij de huidige tarieven in Nederland van **€0,82 tot €1,32 per kilogram** leidt dit gemiddeld tot een extra kostenpost van circa **€16.400 per jaar** voor beperkte verpakkingaantallen, zonder dat het gebruik of de milieubelasting verandert. Bij grotere volumes zijn de effecten aanzienlijk zwaarder. Een bij VUNL aangesloten onderneming berekende dat bij een jaarlijks importvolume van circa **350.000 kilogram stretchfolie** de afvalbeheerbijdrage kan oplopen tot **€287.000 tot €462.000 per jaar**, exclusief andere verpakkingstromen. Volgens VUNL laat dit zien dat de wijziging directe economische gevolgen heeft voor de gehele keten.

Concurrentieverstoring en weglekeffect

Volgens VUNL ontstaat hierdoor een ongelijk speelveld binnen Europa. Hoewel de PPWR onder meer harmonisatie beoogt, heeft de Nederlandse uitvoering het tegenovergestelde effect: dezelfde verpakkingen worden gebruikt, maar door kostenverschillen verschuift de inkoop naar het buitenland. Hierdoor worden Nederlandse leveranciers en afnemers zwaar benadeeld. Vooral ondernemers rond



of onder de 50.000 kilogrammen worden gestimuleerd om buiten Nederland in te kopen om zo de afvalbeheerbijdrage te vermijden. Volgens VUNL leidt dit ook niet tot extra milieuwinst, maar wel tot een extreme verstoring van handelsstromen.

Kritiek vanuit ondernemers

Ook ondernemersbelangenorganisatie ONL voor Ondernemers waarschuwt voor de gevolgen van de regeling. Voorzitter Erik Ziengs stelt: "De gevolgen van deze regeling zijn desastreus. Dit moet direct van tafel. Als dit doorgaat betekent dit de nekslag voor mkb'ers die volop actief zijn in deze branche. Dergelijke extreme verschillen in de afvalbeheerbijdrage zijn van de zotte. Er moet natuurlijk een lijn worden getrokken. Ga als overheid ook het gesprek aan met Verpact. Het kabinet zegt ondernemerschap te willen stimuleren, maar daar past een hinderlijke verpakkingbelasting absoluut niet bij." Volgens ONL neemt daarnaast de druk op het mkb toe en dreigt verdere verschuiving van inkoop naar het buitenland.

Geen extra milieuwinst, wel economische verschuiving

VUNL benadrukt dat de kern van de problematiek niet ligt in de milieudoelstellingen van de PPWR, maar in de uitvoering. De verpakkingen blijven in alle gevallen in Nederland in gebruik. Alleen de inkoopstromen en administratieve verplichtingen verschuiven, iets dat volgens de brancheorganisatie vooral leidt tot economische herverdeling in plaats van milieuwinst. VUNL roept Verpact op om de huidige uitvoeringspraktijk van de UPV te handhaven totdat volledige duidelijkheid bestaat over de interpretatie van de producentdefinitie binnen de PPWR. Daarnaast roept de brancheorganisatie Verpact, het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat, de Tweede Kamer en de Europese Commissie op om gezamenlijk de interpretatie van de definitie van producent opnieuw te bekijken. Doel hiervan is om tot een eenduidige en juridisch heldere toepassing te komen, die aansluit bij de praktijk in de Europese verpakkingketen en voorkomt dat nationale verschillen leiden tot marktverstoring.

